Ue = aasta laul.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha ꝛc.

Sel kallil ue aasta päwal
Kül sowib önne iggamees.
Ja on ka rahwast surel hulgal
Mei' Jesust kir'kus tännamas
Se armo eest, mis Temma teind
Sel aastal, mis on möda läind.

2. Ni monni meist on mulda läinud
Ja maggab rahhul haua sees;
Se mitmel' kurwastusse teinud,
Weel teädmatta, mis ees:
Kel' ellus olli kange joud,
Ka tedda wöttis kinni haud!

3. Kül on siis keik mailma päwad
Siin ilmas nenda möda läind.
Ka meie silmad sedda näwad,
Mis Loja on ni armsast teind:
Et römo tunneb iggamees,
Aujärje peäl ja sauna sees.

4. Ja igga seisus koorma kannab
Mis üksnes surm woib löppeta;
Kül Jesus pärrast römo annab,
Kuis Temma isse öppetas:
Et iggawest seäl Tedda nään
Ja pühha ingli' seltsi jään.

5. Keik lotus olgo Loja peäle
Siin ilmas meie ello sees;
Kül juhhatab meid öige tele
Ta sanna, mis on meie ees:
Kui teme selle järrel' siin,
Siis kaub murre waew ja piin.

6. Se, kes on lonud maad ja merred,
Se on ka seädnud päwad, öed,
Se kaitseb linnad, küllad, perred
Ja önnistab keik kätte töed.
Sest Tedda ussu, pallu sa,
Ta woib sind keikis aidata.

7. Ta lasseb pilwed kokko tulla,
Ja kastab ommast armust maad;